

РЕШЕНИЕ

№ 25998

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пенка Велинова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7091** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „АРИЕЛ-ТН“ ЕООД, чрез адв. Х. К., срещу Решение № 2200/10.05.2024 г., постановено по НАХД № 14469/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 131-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 712973-F710780/14.07.2023 г., издадено от зам. Директор на ТД на НАП С., с което на касатора за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4061.48 лева на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС.

С касационната жалбата се иска отмяна на въззивното решение, като се твърди, че същото е постановено при допуснато нарушение на материалния закон. Сочи, че СРС неправилно е приел, че е налице изпълнение на състава на нарушението. След узнаване за несъответствието, дружеството веднага декларирало отчетът в следващия декларирането период. Касаторът твърди, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. В писмени бележки излага подробни съображения с искане за отмяна на решението на СРС и

отмяна на наказателното постановление.

Ответникът- Заместник директор на Териториална дирекция на Национална дирекция за приходите, редовно призван, не се представлява. Депозирани са писмени бележки, в които са развити доводи за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съставът на СРС е установил от фактическа страна, че „АРИЕЛ ТН“ ЕООД е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България със седалище в [населено място] като същото е регистрирано по ЗДДС. В хода на извършената проверка изискани и проверени справките- декларации по чл.125 ЗДДС и дневниците за покупките и продажбите на дружеството, за периода 01.01.2023г.- 31.03.2023г. При анализа на счетоводните регистри в частност счетоводните записвания, отразяващи осъществените от дружеството продажби и оборотите на търговеца, и сравнението им със сметка "Начислен ДДС при продажби" било установено, че данъчната основа по ДДС отразена в справките-декларации е в размер 20 307, 46 лева, по- малко от отчетените облагаеми доставки извършени от дружеството през съответния период. Установено било, че разминаването се дължи на пропуск да бъде отразен в справката декларация за месец февруари 2023г. оборота за същия по месечен отчет № 0083982/01.03.2023г. от фискално устройство № ФУ DT890520, фискална памет 02890520, използвано в супермаркет "А.", стопанисван от дружеството. Съкратеният отчет № 0083982/01.03.2023г., бил включен в дневника за продажби за данъчен период месец април 2023г., респективно при определяне на данъчния резултат за същия, което станало с подаване на справка- декларация за ДДС вх.№ 22152267556/15.05.2023г.

При така установеното на 13.06.2023 г. на дружеството е съставен АУАН № F710780, въз основа на който е издадено и процесното НП.

За да потвърди НП Софийски районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Обсъдил е и отхвърлил като неоснователни възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и пред настоящата инстанция.

Настоящият касационен състав споделя извода на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В НП и АУАН се съдържа конкретно и ясно описание на нарушението в т.ч., както периода, така и датата, на която е извършено нарушението. Както в АУАН, така и в НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, вр. чл. 182, ал. 1 от същия, която съответства на словесното описание на нарушението- неотразяване

в дневника за продажби и в справката декларация на фактура в периода, в който е издадена.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени.

Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. В конкретния случай за данъчен период февруари 2023 г. това е следвало да стане до 15.03.2023 г. вкл., а не както е сторило това едва в СД по ДДС за данъчен период април 2023 г. (едва на 15.05.2023 г.).

Съгласно чл. 182, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице, което не отрази издадения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по- малък размер, се наказва с имуществена санкция в размер на определения в по- малък размер данък, но не по- малко от 1000 лв. В конкретния случай за данъчен период февруари 2023 г. е бил определен данък ДДС с 4 061,81 лв. по – малко от реално дължимия, поради което имуществената санкция е определена в предвидения в закона размер.

Правилни са изводите на СРС, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. В случая се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер. Начисляването и съответно срочното внасяне в бюджета на данъчните задължения е от голямо значение, защото чрез събраните парични средства държавата упражнява специфичните си функции. Освен това в разглеждания казус, за извършеното нарушение е предвиден минимален размер на имуществената санкция в размер на определения в по- малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв. Наложена санкция в размер на 4061,48 лв. е правилно определена. Самият факт на предвиждане на имуществената санкция в посочения размер предполага, че в процесния случай не може да бъде определен като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2200/10.05.2024г., постановено по НАХД №

14469/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

ОСЪЖДА „АРИЕЛ-ТН“ ЕООД, да заплати на ТД на НАП юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.